

01 Karel Gott zpívá texty Jiřího Štáidla

Konec ptačích árií

/ Supraphon

Vydavatelství Supraphon připravilo k vydání 3CD Karel Gott Konec ptačích árií, kolekci písní s texty Jiřího Štáidla. Zlatá kolekce písní vyšla 18. ledna. Mimořádně talentovaný textař Jiří Štáidl by se dožil 70 let.

Textař, básník, scenárista, spisovatel, producent, malíř a fotograf Jiří Štáidl se narodil 22. ledna 1943. Odmalíčka, spolu s mladším bratrem Ladislavem, byli obklopeni hudbou. Nejen velkou sbírkou jazzových a swingových desek, ale i „prakticky“, tedy soukromými hodinami klavíru u profesora Františka Kubelíka. Jiří, na rozdíl od bratra (který se výuce hudby věnoval šest let), více tíhnul k psanému slovu – začal psát povídky, básničky, články do novin. Po maturitě se Jiří Štáidl neúspěšně hlásil ke studiu scenáristiky na pražské FAMU. Vyzkoušel si, krátce, život dělníka v Motorletu, kde založil skupinu DISKOBOLOS, která zanikla po jedné sezóně.

Po odchodu z továrny změnil profesi na kulisáka v divadle Paravan, kde vzniká jeho první text, který byl natočen: Jehla a nit, zhudebněný Ivanem Štědrým a nazpívaný jeho bratrem Karlem. To bylo v roce 1962. O rok později již Marta Kubišová natočila píseň Neotočím večer vypínačem nebo Eva Pilarová Ledové květy a v dubnu stejného roku vznikl první obrovský hit s textem Jiřího Štáidla a hudbou Karla Mareše Tam za vodou v rákosí.

„Když jsem začal psát, nikdy mě nenapadlo, že bych se tím mohl živit. Teprve když jsem se dozvěděl, kolik se na tom dá vydělat, začal jsem se tím vážně zabývat...“ glosoval svůj úspěch a „pověsil na hřebík“ zaměstnání coby pracovníka Československé pošty, kde jezdil s vozem a vybíral schránky.

V roce 1963 z autorsko-režijní spolupráce Jiří Štáidl a Karel Mareš vzniklo v divadle Semafor představení Ondráš podotýká. Šlo o pásmo písní (např. Roň slzy, Zloděj dobytka, Espado ad.) a satirických komentářů v podání mimo jiné Yvonne Přenosilové,

// „Když jsem začal psát, nikdy mě nenapadlo, že bych se tím mohl živit. Teprve když jsem se dozvěděl, kolik se na tom dá vydělat, začal jsem se tím vážně zabývat...“

Olympiku, Nadi Urbánkové, Mikiho Volka, Pavla Bobka ad.

V Semaforu, kde hrál bratr Ladislav, došlo k osudovému setkání s Karlem Gottem. Zde vznikl také první text na melodii Johna Lennona From Me To You – Adresát neznámý, která odstartovala maraton hitů – 99 písní, které se staly evergreeny české populární hudby. V roce 1965 společně zakládají divadlo Apollo, kde se stal Jiří Štáidl ředitelem. Premiérou hry Pouť pro dva se 16. 11. 1965 otevřela tříletá existence nestacionárního divadla Apollo pod jeho uměleckým vedením. Pro jeho sólisty napsal naprostou většinu textů, úspěšných v nejšířším měřítku. Ve Zlatém slavíku 1966 obsadil Karel Gott první tři místa s písněmi s jeho texty (1. C'est la vie, 2. Pošli to dál, 3. Bum bum bum). C'est la vie je navíc vítězem ankety Melodie 1967 v kategorii SP, Bum, bum, bum je pětinasob-

ným vítězem rozhlasové Houpačky, kde C'est la vie vyhrává dvakrát. Pro Apollo dále vytvořil hru Nešpory (1966). Podílel se například také na textech ve filmu Noc na Karlštejně (premiéry snímku se však nedožil).

Jiří Štáidl zahynul 9. října 1973 při auto-nehodě.

Výčet písní pro Karla Gotta je mimořádně obsáhlý a zahrnuje prakticky všechny hity jeho repertoáru této éry – El Condor Pasa, Dívka toulavá, Hej, hej, baby, Hej, páni konšelé, Káva a rýže, Lady Carneval, Láska bláznivá, Má první láska se dnes vdává, Mistrál, Narodil se máj, Nechtěl bych, Nejsem, nejsem rád, Pocit sváteční, Přijela pout', Přívál teď krám s básněmi, Zpátky si dám tenhle film a mnohé další hity.

text: Supraphon, a. s.